

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (devītā palāta)

2024. gada 6. jūnijā*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesu iestāžu sadarbība civillietās – Jurisdikcija uzturēšanas saistību lietās – Regula (EK) Nr. 4/2009 – 12. panta 1. punkts – *Lis pendens* – 13. pants – Prasību saistība – Jēdziens

Lietā C-381/23 [*Geterfer*]ⁱ

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Amtsgericht Mönchengladbach-Rheydt* (Menhengladbahas-Reidas pirmās instances tiesa, Vācija) iesniegusi ar 2023. gada 19. jūnija lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2023. gada 19. jūnijā, tiesvedībā

ZO

pret

JS,

TIESA (devītā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja O. Spinjana-Matei [*O. Spineanu-Matei*], tiesneši Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*] un L. S. Rosi [*L. S. Rossi*] (referente),

ģenerāladvokāts: M. Kampos Sančess-Bordona [*M. Campos Sánchez-Bordona*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko snieguši:

– Eiropas Komisijas vārdā – *J. Vondung* un *W. Wils*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklauššanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – vācu.

ⁱ Šīs lietas nosaukums ir izdomāts. Tas neatbilst neviena lietas dalībnieka reālajam personvārdam vai nosaukumam.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes Regulas (EK) Nr. 4/2009 (2008. gada 18. decembris) par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un sadarbību uzturēšanas saistību lietās (OV 2009, L 7, 1. lpp.) 12. pantu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp ZO – bērnu, kurš tiesvedības laikā kļuvis pilngadīgs, – un viņa māti JS par uzturlīdzekļu maksājumiem.

Regula Nr. 4/2009

- 3 Regulas Nr. 4/2009 15. un 44. apsvērumi ir izteikti šādi:

“(15) Lai iespējami labāk aizsargātu uzturēšanas līdzekļu kreditoru intereses un veicinātu pareizu tiesvedību Eiropas Savienībā, būtu jāpieņem noteikumi par jurisdikciju, kas izriet no [Padomes] Regulas (EK) Nr. 44/2001 [(2000. gada 22. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās (OV 2001, L 12, 1. lpp.)]. [..]

[..]

(44) Uzturēšanas saistību lietās ar šo regulu būtu jāgroza Regula (EK) Nr. 44/2001, aizstājot minētās regulas noteikumus, kas piemērojami uzturēšanas saistībām. Atbilstīgi šīs regulas pārejas noteikumiem dalībvalstīm uzturēšanas saistību lietās attiecībā uz jurisdikciju, atzīšanu, izpildāmību un izpildi, kā arī juridisko palīdzību no dienas, kad šī regula ir piemērojama, būtu jāpieņem šīs regulas noteikumi, nevis Regulas (EK) Nr. 44/2001 noteikumi.”

- 4 Šīs regulas 1. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Šo regulu piemēro uzturēšanas saistībām, kas izriet no ģimenes attiecībām, vecāku un bērnu attiecībām, laulības vai radniecības attiecībām.”

- 5 Šīs pašas regulas II nodaļā “Jurisdikcija” ir ietverts 3.–14. pants.

- 6 Šīs pašas regulas 3. pantā ir noteikts:

“Dalībvalstīs uzturēšanas saistību lietās jurisdikcija ir:

a) atbildētāja pastāvīgās dzīvesvietas tiesai vai

b) kreditora pastāvīgās dzīvesvietas tiesai, vai

c) tiesai, kurai saskaņā ar tiesas valsts tiesību aktiem (*lex fori*) ir jurisdikcija tiesvedībā attiecībā uz personas juridisko statusu, ja jautājums par uzturēšanu ir saistīts ar šādu tiesvedību, ja vien jurisdikcijas pamats nav tikai vienas puses pilsonība, [..]

[..].”

7 Regulas Nr. 4/2009 12. pantā “*Lis pendens*” ir noteikts:

“1. Ja prasības ar vienu un to pašu pamatu un priekšmetu un starp tām pašām pusēm ir celtas dažādu dalībvalstu tiesās, tad visas tiesas, kas nav tiesa, kurā pirmajā celta prasība, pēc savas iniciatīvas aptur tiesvedību, līdz tiek konstatēta tās tiesas jurisdikcija, kurā pirmajā ir celta prasība.

2. Ja ir konstatēta tās tiesas jurisdikcija, kurā pirmajā ir celta prasība, visas tiesas, kas nav tiesa, kurā pirmajā ir celta prasība, atsakās no jurisdikcijas par labu pirmajai minētajai tiesai.”

8 Atbilstoši šīs regulas 13. pantam “Saistītas prasības”:

“1. Ja saistītas prasības tiek izskatītas tiesās dažādās dalībvalstīs, tad visas tiesas, kas nav tiesa, kurā pirmajā ir celta prasība, var apturēt tiesvedību.

2. Ja tādas prasības tiek izskatītas pirmajā instancē, visas tiesas, kas nav tiesa, kurā pirmajā celta prasība, pēc kādas puses pieteikuma var arī atteikties no jurisdikcijas, ja attiecīgās prasības ir tās tiesas jurisdikcijā, kurā pirmajā celta prasība, un ja tās tiesību akti ļauj šīs prasības apvienot.

3. Šajā pantā prasības uzskata par saistītām, ja tās ir tik cieši saistītas, ka ir lietderīgi tās izskatīt un izlemt kopā, lai novērstu nesavienojamu spriedumu risku, ko rada atsevišķa tiesvedība.”

9 Minētās regulas 24. panta “Atzīšanas atteikuma pamats” pirmās daļas c) punkts ir formulēts šādi:

“Nolēmumu neatzīst:

[..]

c) ja tas ir nesavienojams ar nolēmumu, kas dalībvalstī, kurā prasa atzīšanu, ir pieņemts strīdā starp tām pašām pusēm.”

10 No Regulas Nr. 4/2009 68. panta 1. punkta izriet, ka ievērojot tās 75. panta 2. punktā paredzētos pārejas noteikumus, ar šo regulu groza Regulu Nr. 44/2001, aizstājot tās noteikumus, kas piemērojami uzturēšanas saistību lietās.

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

11 ZO, prasītāja pamatlietā, ir dzimusi 2001. gada novembrī laulībā, kas noslēgta starp viņas tēvu un JS, atbildētāju pamatlietā. 2010. gada novembrī laulība tika galīgi šķirta.

12 ZO tēvs dzīvo Vācijā, bet viņas māte – Beļģijā.

13 Pēc vecāku šķiršanās ZO vispirms dzīvoja pie mātes, un viņas tēvam saskaņā ar *tribunal de première instance d’Eupen* (Eipenas pirmās instances tiesa, Beļģija) 2014. gada 17. decembra spriedumu bija jāsamaksā mātei ikmēneša uzturlīdzekļi ZO un viņas brālim.

14 Ar 2017. gada 31. augusta spriedumu *tribunal de première instance d’Eupen* (Eipenas pirmās instances tiesa) nodeva tēvam bērna “galvenās dzīvesvietas tiesības”.

- 15 ZO pavadīja nedēļu internātskolā Vācijā un skolas brīvdienu laikā galvenokārt dzīvoja pie tēva. Saskaņā ar lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu ietvertajām norādēm ZO ir saglabājusi adresi tajā pašvaldībā, kurā dzīvo viņas māte Beļģijā, taču atsakās ar māti sazināties.
- 16 Pamatlietā ZO lūdz māti samaksāt uzturlīdzekļus, kuri vēl jāaprēķina, par laikposmu no 2017. gada novembra līdz nenoteiktam datumam. Māte izvirza *lis pendens* iebildi.
- 17 Pamatlietas ierosināšanas dienā tiesvedība, ko māte bija uzsākusi pret ZO tēvu, jau bija izskatīšanā *tribunal de première instance d'Eupen* (Eipenas pirmās instances tiesa). Minētajā tiesvedībā māte apgalvoja, ka viņai ir tiesības uz kompensāciju par meitas izmitināšanu un uzturēšanu no 2017. gada 1. augusta līdz 2018. gada 31. decembrim.
- 18 *Amtsgericht Mönchengladbach-Rheydt* (Menhengladbahas-Reidas pirmās instances tiesa, Vācija) ar 2021. gada 3. novembra rīkojumu atzina savu jurisdikciju izskatīt ZO prasību saskaņā ar Regulas Nr. 4/2009 3. panta b) punktu. Tomēr tā noraidīja šo prasību kā nepieņemamu *lis pendens* situācijas dēļ, jo māte iepriekš bija cēlusi prasību *tribunal de première instance d'Eupen* (Eipenas pirmās instances tiesa). *Amtsgericht Mönchengladbach-Rheydt* (Menhengladbahas-Reidas pirmās instances tiesa) tostarp norādīja, ka abas tiesvedības attiecas uz uzturlīdzekļu saņemšanu bērnam, turklāt precizēja, ka Beļģijā saskaņā ar Civilkodeksa 203. un 203.*bis* pantu vecākiem, pamatojoties uz savstarpēju ieguldījumu pienākumu, jānodrošina savs bērns līdz mācību beigšanai pat pēc tam, kad tie sasnieguši pilngadību, kas iestājas 18 gadu vecumā.
- 19 *Oberlandesgericht Düsseldorf* (Federālās zemes Augstākā tiesa Diseldorfā, Vācija) ar 2022. gada 26. aprīļa rīkojumu apmierināja ZO iesniegto apelācijas sūdzību par *Amtsgericht Mönchengladbach-Rheydt* (Menhengladbahas-Reidas pirmās instances tiesa) rīkojumu, pamatojoties uz to, ka abas tiesvedības neattiecas uz tām pašām pusēm un tām nav nedz viens un tas pats priekšmets, nedz pamats. Tā nodeva lietu atkārtotai izskatīšanai *Amtsgericht Mönchengladbach-Rheydt* (Menhengladbahas-Reidas pirmās instances tiesa).
- 20 *Mönchengladbach-Rheydt* (Menhengladbahas-Reidas pirmās instances tiesa), kas ir iesniedzējtiesa, atsaucoties uz 1998. gada 19. maija spriedumu *Drouot assurances* (C-351/96, EU:C:1998:242), atzina, ka prasītājas pamatlietā un viņas tēva, kas ir atbildētājs pamatlietā *tribunal de première instance d'Eupen* (Eipenas pirmās instances tiesa), intereses ir identiskas tādā mērā, ka šīs personas var uzskatīt par vienu un to pašu pusi *lis pendens* piemērošanas nolūkā. Turklāt abām notiekošajām tiesvedībām esot viens un tas pats priekšmets, proti, prasība par uzturlīdzekļu samaksu. Tomēr iesniedzējtiesai ir šaubas par Regulas Nr. 4/2009 12. panta interpretāciju un šī 12. panta piemērošanu pamatlietā.
- 21 Šādos apstākļos *Amtsgericht Mönchengladbach-Rheydt* (Menhengladbahas-Reidas pirmās instances tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai pastāv strīds ar to pašu priekšmetu, kas tiek izskatīts citā tiesā, saskaņā ar [...] Regulu (EK) Nr. 4/2009, ja tiesvedība par uzturlīdzekļu saņemšanu bērnam starp bērna tēvu un bērna māti notiek Beļģijā, bet bērns, kas pa to laiku sasniedzis pilngadību, vēlāk Vācijā uzsāk tiesvedību par uzturlīdzekļu saņemšanu pret savu māti?”

Par prejudiciālo jautājumu

- 22 Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Regulas Nr. 4/2009 12. panta 1. punkts jāinterpretē tādējādi, ka šajā tiesību normā paredzētie nosacījumi *lis pendens* situācijas atzīšanai, saskaņā ar kuriem prasībām jābūt vienam un tam pašam priekšmetam un tām jābūt celtām starp tām pašām pusēm, ir izpildīti, ja dienā, kad bērns – kas pa to laiku kļuvis pilngadīgs – cēla prasību dalībvalsts tiesā pret māti par uzturlīdzekļu samaksu, māte jau bija cēlusi prasību citas dalībvalsts tiesā, ar kuru viņa bērna tēvam prasa kompensāciju par šī bērna izmitināšanu un uzturēšanu.
- 23 Vispirms jāatgādina, kā tas izriet no Regulas Nr. 4/2009 68. panta 1. punkta un 75. panta 2. punkta, ka šī regula uzturēšanas saistību lietās aizstāja Regulu Nr. 44/2001, ar kuru savukārt dalībvalstu starpā tika aizstāta 1968. gada 27. septembra Konvencija par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 1972, L 299, 32. lpp.), kurā grozījumi ir izdarīti ar turpmākām konvencijām par jaunu dalībvalstu pievienošanos šai konvencijai (turpmāk tekstā – “Briseles konvencija”).
- 24 Kā Komisija būtībā norādījusi rakstveida apsvērumos, Tiesas sniegtā interpretācija saistībā ar vienu no šo juridisko instrumentu normām ir attiecināma arī uz citām normām, ja šīs normas var kvalificēt kā “līdzvērtīgas” (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2022. gada 20. jūnijs, *London Steam-Ship Owners’ Mutual Insurance Association*, C-700/20, EU:C:2022:488, 42. punkts).
- 25 Tā tas ir to tiesību normu gadījumā, kas attiecas uz *lis pendens*, kuras ietvertas attiecīgi Briseles konvencijas 21. panta pirmajā daļā, Regulas Nr. 44/2001 27. pantā, kā arī uzturēšanas saistību lietās – Regulas Nr. 4/2009 12. pantā un kuru normas ir formulētas līdzīgi.
- 26 Tādējādi līdzīgi Briseles konvencijas 21. panta pirmajai daļai un Regulas Nr. 44/2001 27. panta 1. punktam Regulas Nr. 4/2009 12. panta 1. punktā ir paredzēts – ja prasības ar vienu un to pašu pamatu un priekšmetu un starp tām pašām pusēm ir celtas dažādu dalībvalstu tiesās, tad visas tiesas, kas nav tiesa, kurā pirmajā celta prasība, pēc savas iniciatīvas aptur tiesvedību, līdz tiek konstatēta tās tiesas jurisdikcija, kurā pirmajā celta prasība.
- 27 Šis *lis pendens* noteikums, tāpat kā Briseles konvencijas 21. panta pirmā daļa un Regulas Nr. 44/2001 27. pantā paredzētais, pareizas tiesvedības interesēs, kā tas it īpaši atgādināts Regulas Nr. 4/2009 15. apsvērumā, ir vērsts uz to, lai samazinātu paralēlas tiesvedības iespēju dažādu dalībvalstu tiesās un novērstu to, ka netiek pieņemti nesavienojami nolēmumi, ja vienas un tās pašas lietas izskatīšana ir vairāku tiesu jurisdikcijā (pēc analogijas skat. spriedumus, 2004. gada 14. oktobris, *Mærsk Olie & Gas*, C-39/02, EU:C:2004:615, 31. punkts, kā arī 2015. gada 22. oktobris, *Aannemingsbedrijf Aertssen un Aertssen Terrassements*, C-523/14, EU:C:2015:722, 39. punkts).
- 28 Tādējādi Regulas Nr. 4/2009 12. panta mērķis ir cik vien iespējams, izslēgt tādu situāciju kāda minēta šīs regulas 24. panta pirmās daļas c) punktā, proti, nolēmuma neatzīšanu tādēļ, ka tas nav savienojams ar nolēmumu, kas pieņemts starp tām pašām pusēm saņēmējā dalībvalstī (šajā nozīmē pēc analogijas skat. spriedumu, 2004. gada 14. oktobris, *Mærsk Olie & Gas*, C-39/02, EU:C:2004:615, 31. punkts).
- 29 Šis mehānisms *lis pendens* gadījumu atrisināšanai ir objektīvs un automātisks, un tas balstās uz hronoloģisko secību, kādā prasības attiecīgajās tiesās ir tikušas celtas (pēc analogijas skat. spriedumu, 2015. gada 22. oktobris, *Aannemingsbedrijf Aertssen un Aertssen Terrassements*, C-523/14, EU:C:2015:722, 48. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

- 30 Turklāt, ņemot vērā apstākli, ka Regulas Nr. 4/2009 12. panta 1. punktā ir atsauce nevis uz dalībvalstu tiesību sistēmām, bet gan uz vairākiem materiāltiesiskiem nosacījumiem kā *lis pendens* situācijas definīcijas elementiem, 12. pantā izmantotie jēdzieni jāuzskata par autonomiem (šajā nozīmē pēc analogijas skat. spriedumu, 1987. gada 8. decembris, *Gubisch Maschinenfabrik*, 144/86, EU:C:1987:528, 11. punkts).
- 31 Kā izriet no Regulas Nr. 4/2009 12. panta 1. punkta formulējuma, kāds atgādināts šī sprieduma 26. punktā, lai noteiktu *lis pendens* situāciju, jābūt izpildītiem vairākiem kumulatīviem nosacījumiem. Tātad – tā ir konstatējama, ja prasības ir celtas “starp tām pašām pusēm”, ja tām ir “viens un tas pats priekšmets” un “tas pats pamats”.
- 32 Pamatlietā iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai ir izpildīti nosacījumi attiecībā uz pušu identiskumu un abās izskatāmajās paralēlajās tiesvedībās celto prasību priekšmeta identiskumu.
- 33 Pirmkārt, attiecībā uz nosacījumu, ka prasībām jābūt celtām starp “vienām un tām pašām pusēm”, iesniedzējtiesas paustās šaubas izriet no apstākļa, ka, lai gan strīds *Tribunal de première instance d’Eupen* (Eipenas pirmās instances tiesa) ir starp bērna māti un tēvu, iesniedzējtiesā izskatāmais strīds ir starp šo bērnu, kurš pa to laiku kļuvis pilngadīgs, un viņa māti, tātad formāli šīs puses nav identiskas.
- 34 Šajā ziņā Tiesa, protams, jau ir nospriedusi, ka principā ir svarīgi, lai puses būtu identiskas, neatkarīgi no vienas vai otras puses stāvokļa abos procesos (pēc analogijas skat. spriedumu, 2015. gada 22. oktobris, *Aannemingsbedrijf Aertssen un Aertssen Terrassements*, C-523/14, EU:C:2015:722, 41. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 35 Tomēr, kā norāda iesniedzējtiesa, Tiesa 1998. gada 19. maija spriedumā *Drouot assurances* (C-351/96, EU:C:1998:242, 19., 23. un 25. punkts), kas attiecās uz Briseles konvencijas 21. panta pirmās daļas interpretāciju, atzina, ka formāli atšķirīgu pušu, proti, apdrošinātāja un tā apdrošinātās personas, intereses – ņemot vērā abu attiecīgo lietu priekšmetu – var būt identiskas un nešķiramas tādā mērā, ka attiecībā uz vienu no tām pasludinātam spriedumam būtu *res judicata* spēks arī attiecībā uz otru, tādējādi šīs tiesību normas piemērošanas nolūkā tās būtu jāuzskata par vienu un to pašu pusi.
- 36 Saistībā ar Regulas Nr. 4/2009 12. panta 1. punktu var izmantot analogisku jēdziena “tās pašas puses” interpretāciju.
- 37 Ņemot vērā šīs regulas materiālo priekšmetu, kas, kā noteikts tās 1. panta 1. punktā, attiecas uz uzturēšanas saistībām, kuras izriet no ģimenes attiecībām, vecāku un bērnu attiecībām, laulības vai radniecības attiecībām, un līdz ar to tas bieži attiecas uz nepilngadīgu bērnu prasībām par uzturlīdzekļu piedziņu, kuras cēlušas citas personas, piemēram, viens un/vai otrs no viņa vecākiem vai valsts sociālo pabalstu iestāde, kas ar likumu ir pārņēmusi šī kreditora tiesības, jāatzīst, ka noteiktās situācijās formāli atšķirīgām pusēm var būt šajā ziņā identiskas un nenošķiramas intereses attiecībā uz divu attiecīgo tiesvedību priekšmetu, proti, attiecīgā bērna kā uzturlīdzekļu kreditora intereses, tādā mērā, ka spriedums, kas pasludināts attiecībā uz vienu no šīm pusēm, ir galīgs arī attiecībā uz otru. Šādā gadījumā šīs puses jāuzskata par vienu un to pašu pusi minētās regulas 12. panta izpratnē.

- 38 Šo interpretāciju apstiprina arī Regulas Nr. 4/2009 3. panta c) punkts. Proti, šī tiesību norma pieļauj, ka prasība uzturēšanas saistību lietās var tikt celta arī pakārtoti saistībā ar tiesvedību par personu juridisko statusu, piemēram, laulības šķiršanas tiesvedību, kurā puses noteikti ir attiecīgā bērna vecāki un kurā vismaz viens no šiem vecākiem pārstāv šī bērna intereses papildu prasībā par uzturēšanas saistībām.
- 39 Tādējādi pamatlietā iesniedzējtiesai jāpārlicinās, vai, ņemot vērā paralēlu tiesvedību priekšmetu un apstākli, ka prasītāja pamatlietā tiesvedības laikā ir kļuvusi pilngadīga, prasītājas intereses šajā ziņā ir nenošķiramas no viņas tēva, kurš ir atbildētājs *tribunal de première instance d'Eupen* (Eipenas pirmās instances tiesa), interesēm tādā mērā, ka spriedumam, kas vienā no šīm lietām pasludināts pret vienu no šīm pusēm, būtu *res judicata* spēks arī attiecībā uz otru pusi.
- 40 Otrkārt, attiecībā uz nosacījumu, saskaņā ar kuru prasību priekšmetam jābūt identiskam, jāatgādina, ka šis nosacījums nozīmē, ka prasību mērķim jābūt vienam un tam pašam, ņemot vērā prasītāju attiecīgās pretenzijas katrā no strīdiem, nevis atbildētāja eventuāli izvirzītos aizstāvības pamatus (šajā nozīmē pēc analogijas skat. spriedumu, 2003. gada 8. maijs, *Gantner Electronic*, C-111/01, EU:C:2003:257, 25. un 26. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).
- 41 Šajā ziņā no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka *tribunal de première instance d'Eupen* (Eipenas pirmās instances tiesa) māte prasa tēvam atlīdzināt viņu meitas izmitināšanas un uzturēšanas izdevumus, kuri radušies laikposmā no 2017. gada 1. augusta līdz 2018. gada 31. decembrim, savukārt iesniedzējtiesā prasītāja pamatlietā prasa savai mātei samaksāt skaidrā naudā uzturlīdzekļus par laikposmu no 2017. gada 1. novembra līdz nenoteiktam datumam, kas var turpināties pēc 2019. gada novembra – mēneša, kurā prasītāja pamatlietā kļuva pilngadīga.
- 42 Tāpēc, kā rakstveida apsvērumos norādījusi Komisija, nešķiet, ka prasībām, kas celtas katrā no aplūkotojām paralēlajām tiesvedībām, ir viens un tas pats priekšmets. Proti, lai gan šie strīdi vispārīgi attiecas uz uzturlīdzekļu izmaksu, šķiet, ka prasītāju prasījumiem nav identisks mērķis un tie neattiecas uz vienu un to pašu laikposmu.
- 43 Tāpēc, tā kā Regulas Nr. 4/2009 12. panta 1. punktā minētie nosacījumi ir kumulatīvi, *lis pendens* situāciju nevar konstatēt, ņemot vērā informāciju, kas ir Tiesas rīcībā.
- 44 Ņemot to vērā, jāuzsver, kā pamatoti norādījusi Komisija, ka *lis pendens* situācijas neesamība nav šķērslis Regulas Nr. 4/2009 13. panta piemērošanai, ja iesniedzējtiesa uzskata, ka starp attiecīgajām prasībām ir pietiekami cieša saikne, lai tās varētu uzskatīt par saistītām šī 13. panta 3. punkta izpratnē tādējādi, ka, tā kā iesniedzējtiesa izskata lietu kā otrā tiesa, tā tiesvedību varētu apturēt.
- 45 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu jāatbild, ka Regulas Nr. 4/2009 12. panta 1. punkts jāinterpretē tādējādi, ka šajā tiesību normā paredzētie nosacījumi *lis pendens* situācijas atzīšanai, saskaņā ar kuriem prasībām jābūt vienam un tam pašam priekšmetam un tām jābūt celtām starp tām pašām pusēm, nav izpildīti, ja dienā, kad bērns – kas pa to laiku sasniedzis pilngadību – cēla prasību dalībvalsts tiesā pret savu māti par uzturlīdzekļu samaksu, māte jau bija cēlusi prasību citas dalībvalsts tiesā, ar kuru viņa bērna tēvam prasa kompensāciju par šī bērna izmitināšanu un uzturēšanu, jo prasītāju prasījumiem nav identisks mērķis un tie nepārklājas laika ziņā. Tomēr *lis pendens* situācijas Regulas Nr. 4/2009 12. panta 1. punkta izpratnē neesamība neliedz piemērot šīs regulas 13. pantu, ja starp attiecīgajām prasībām ir pietiekami cieša saikne, lai tās varētu uzskatīt par saistītām 13. panta 3. punkta izpratnē tādējādi, ka, tā kā iesniedzējtiesa izskata lietu kā otrā tiesa, tā tiesvedību varētu apturēt.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 46 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība izriet no tiesvedības, kas notiek iesniedzējtiesā, tāpēc tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (devītā palāta) nospriež:

Padomes Regulas (EK) Nr. 4/2009 (2008. gada 18. decembris) par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un sadarbību uzturēšanas saistību lietās 12. panta 1. punkts

jāinterpretē tādējādi, ka

šajā tiesību normā paredzētie nosacījumi *lis pendens* situācijas atzīšanai, saskaņā ar kuriem prasībām jābūt vienam un tam pašam priekšmetam un tām jābūt celtām starp tām pašām pusēm, nav izpildīti, ja dienā, kad bērns – kas pa to laiku sasniedzis pilngadību – cēla prasību dalībvalsts tiesā pret savu māti par uzturlīdzekļu samaksu, māte jau bija cēlusi prasību citas dalībvalsts tiesā, ar kuru viņa bērna tēvam prasa kompensāciju par šī bērna izmitināšanu un uzturēšanu, jo prasītāju prasījumiem nav identisks mērķis un tie nepārklājas laika ziņā. Tomēr *lis pendens* situācijas Regulas Nr. 4/2009 12. panta 1. punkta izpratnē neesamība neliedz piemērot šīs regulas 13. pantu, ja starp attiecīgajām prasībām ir pietiekami cieša saikne, lai tās varētu uzskatīt par saistītām 13. panta 3. punkta izpratnē tādējādi, ka, tā kā iesniedzējtiesa izskata lietu kā otrā tiesa, tā tiesvedību varētu apturēt.

[Paraksti]